

VARUSTAUTUKAAMME LUOKKATAISTELU- ASEILLA.

(Katkoa ensimmäiseltä sivulta)

hyökkäämään "vihollismielisen" järjestyneen työväen kimppuun.

Viime syksyn vaalien tulokset osoittavat, että enemmistö Yhdysvaltain naisäänestäjistä äänesti kapitalistipuolueiden ehdokkaita. Kapitalistit siis ovat saaneet naisistakin valtansa tukijoita. Luokkatiedottomia työläisnaisia voidaan helposti pelottaa sellaisella melulla, jota kapitalistiset lehdet pitivät viime vuoden ajalla. Suurin osa naisäänestäjistä tietenkin oli keskiluokkalaisia ja ehta-amerikkalaisia intellektuaaleja, jotka eivät siedä sellaisia "ulkomaalaisia" virtauksia kuin sosialismi heidän mielestään on. Ainoastaan vähäinen osa noista naisäänestäjistä oli työläisnaisia, sillä työläisnaisilla ei ole läheskään kaikilla äänioikeutta syytä kun he eivät ole kansalaisia. Naisäänestäjien kapitalistinen enemmistö on käyttänyt voimaansa — äänilippua — tukeakseen luokka-asemaansa. He eivät ole erehtyneet uskomaan, etteikö äänestyslippu ole tehokas ase heidän luokkaetujensa suojaamisessa. He eivät ole käyttämättä tuota asetta kuten useat työläisnaiset. Suurin osa työläisnaisista on vailla tuota asetta syytä kun he eivät ole hakeutuneet tämän maan kansalaisiksi. Siis niissäkin valtioissa, joissa naiset saavat äänestää, he joutuvat olemaan nollina syrjässä kun ollaan taistelussa valtiollisella alalla. Ainoa ase mikä äänioikeudettomilla työläisnaisilla on, on taloudellinen voimansa.

Suurin osa meistä Amerikan suomalaisista naisista on perheen emäntiä ja perhepalvelijattaria, joiden taloudellinen voima on hyvin vähästä merkityksestä luokkataistelussa. Siis ainoa ase, millä me voimme oikein tehoisasti iskeä luokkataistelussa on äänioikeus. Se on ase, joka meidän kädessämme tuottaa tuhoa kapitalistien rintamalla. Palvelijattaria ja muitakaan työläisnaisien enemmistöä eivät työsuhteet ajartelemään vuoden aikojen mukaan ympäri maata kuten suurta joukkoa miestyöläisiä, joten äänestyslaitkaan eivät estä naisia käyttämästä ääntänsä. Siinäkin syy miksi äänilippu merkitsee paljon valistuneen, luokkatietoisena työläisnaisen kädessä.

Varustautukaamme siskot, siis tuolla aseella. Älkäämme olko vapaaehtoisesti nollia silloin kun luokkataistelua käydään vaaliuurnalla. Hankkikaamme jokainen itsellemme tuo ase ja iskekäämme sillä vihollistamme.

Monet suomalaiset — kuten muutkin ulkomaalaiset — ajattelevat, että koska me olemme täällä vieraalla maalla, jota emme tunne ja jota emme pidä kotinamme, niin emme pidä ruveta edes tämän maan kansalaisiksi, ja pianhan sitä ehkä menen takasin kotimaahan ja sielläpäähän sitten taistelen kapitalistijärjestelmän kukistamiseksi. — Mutta moni on kuitenkin jäänyt elinjäkseen tähän maahan. Sillä aikaa kun jo tähän maahan luokkatietoisena tulleet työläiset asettomina seisovat syrjässä, väräyvät kapitalistipuolueet vapausluuloista humaltuneita vanhoillisia amerikkalaisia työläisiä puolellessa ja heidän avullaan kiristävät koko työväenluokan jo ennestään kiristyneitä olosuhteita. Vaikka ajattelemme, että "oma maa man-

sikka, muu maa mustikka", niin kapitalistinen sortojärjestelmä painaa työläisiä jokaisessa maassa ja kaikkialla kutsuu heitä luokkataistelu taisteluun kapitalismin kukistamiseksi. Vieraan maan sorto ei mahtane olla niin paljon lievempää, että sitä haluaisi aseettomana ja äänettömänä kestää. Luokkataistelu on kansainvälistä ja siksi on työläisten — miesten sekä naisten — joka maassa varustauduttava kaikilla aseilla tuohon taisteluun. Tämän maan ulkomaalaisia aijoitaan erikoisin keinoin ruveta amerikkalaistuttamaan. Opetetaan heille englanninkieltä, maan hallintojärjestelmän tuntemusta ja autetaan kansalaisoikeuksien saamisessa. — Käyttäkäämme noita tilaisuuksia hyväksemme. Amerikkalaistukaamme tulemalla kansalaisiksi ja tutustumalla tämän maan valtiojärjestelmään. Kun ne monet miljoonat, nyt vielä äänioikeudettomat ulkomaalaiset, miehet ja naiset, kykenevät valtiollisen toiminnan avulla luokkataisteluun, niin sosialistisen kansanvallan päivä koittaa pian tässäkin maassa.

Mitä kirjallisuutta naiset enimmäen lukevat

Melkein jokaisella on valmiina vastaus tuohon kysymykseen, että: romaaneja. Ja se on totta, romaaneja me enimmäkseen luemme. Olenpa tullut sellaiseen käsitykseen, että romaanit ovat naisille kuin juopolle viina ja tupakoitsijalle tupakka — ne ovat huumausainetta sanaleikin ja seikkailujen muodossa. Romaanit ovat suosimmalle osalle naisia yhtä välttämättömiä kuin morfiinille morfiini — ne auttavat liitelemään pois todellisuudesta niissä esitettyjen seikkailujen mukana. Niin, ne auttavat — kuten morfiini — unhottamaan todellisuuden, harmaan jokapäiväisen köyhälistöläisenkin todellisuuden.

Monet naiset elävät omaaneitensa mukana mielikuvituksissaan sitä elämää, jota romaanin sankarittaretkin, niin että pistäytyvät vain tässä matoisen mailman todellisuudessa tekemässä kotiaskareensa poistukseen jälleen romaanimaailmaansa. Monien naisten mielipiteet vaihtelevat sen mukaan minkälaisia romaaneja he kulloinkin lukevat. Tunnenpa naisia jotka romaanin luettuun juttelevat, että se sankaritar on aivan juuri kuin hän (lukija) itse. Heidän persoonallisuutensa siis voi olla kahden-, kolmen- tai neljänkinlainen yhdellä viikolla; jolloinkin he joutuvat olemaan kaksikin viikkoa persoonaa muuttamatta jos ei satu olemaan aikaa lukea jotakin uutta romaania. — Joku tietysti rientää sanomaan etteivät köyhälistöläisnaiset ole tällaisia. Mutta tämän kirjottajan havainnot on saatu aivan meidän köyhien, kädestä suuhun eläjien keskuudesta eikä yläluokan.

Kun katselee ihmisten joutokojen viettoa ja arvostele sitä vähääkään koristelematta, niin tulee sellaiseen johtopäätökseen, että suurin osa miehistä on uhkapelin, kaikenlaisten leikkipeleiden, tupakan ja viinan orjia ja suurin osa naisista kahvin, juurujen, romaanien ja muotien orjia. Kaikkien noiden "nautintojen" muoto tietysti huumaa meitä unhottamaan elämän nurjat varjopuolet ja siksi kaiketi niitä harjotetaan. Ja vaikka mekin valistuneet työläiset — kuten me sosialistinaiset ja -miehet tyk-

käämme itseämme kutsua — tiedämme noiden "nautintojen" vievän meiltä monta kallista hetkeä, jotka voisimme käyttää monen tärkeän asian harrastukseen, niin me vain riipumme kiinni noissa "nautinnoissa" ja vieläpä suuntumme ja puolustamme niitä, jos joku uskaltaa olla niin julkea, että nimittää niitä niinkin rumalla nimellä kuin pahe.

Tämän kirjottaja on sattunut olemaan usein lainakirjastoja hoitajana ja on siis kokemuksesta tullut näkemään minkälaisia kirjoja eniten lainataan ja minkälaisia eritoten naiset lainavat. Vertailllessani lainausluetteloa noin puolen vuoden ajalla, olen nähnyt että monen naisen nimen perässä on ollut jokaista kuukautta kohden usein kymmenen romaania, vaan ei yhtään ainoata kehityso pillista, tieteellistä ja sosialismin teorioita sisältäviä kirjoja tai edes yhteiskunnallisia suhteita käsitteleviä romaaneja (joita muutamia jo on). Monilla paikkakunnilla, joissa naiset käyttävät ahkerasti lainakirjastoa, tapaa noin yhden jokaisesta kahdestakymmenestä viidestä naisesta, joka jolloinkin lahaa ja lukee — todella lukee — sellaisia kirjoja kuin: Tie valtaan (Kautsky), Kristinopin alkuperä (Kautsky), Sosialismin teorian ja käytännössä (Hillquit), Mailman arvotukset (Haeckel), Työn orjat (O'Neal), Sota minkä tähden? (Kirkepatrick), y. m. tärkeitä ja hyödyllisiä tiedonlähteitä. Mutta kyllä sensijaan näkee naisten nimien perässä sellaisia kirjoja kuin: Rinaldo Rinaldiini, Montekriston kreivi, Valkopukuinen nainen y. m. roskasempia sekä hienompia romaaneja kiihottavista sukupuoliseikkailuista aina spiritistisiin Uranioihin asti. Näitä kaikkia, ikävä kyllä, löytyy vielä useissa osastojemmekin kirjastoissa, ja paitsi näitä, ovat kirjastomme täynnä kaikenlaisia Suomen lahtarien hengentuotteita. Siellä ovat "rakastetut ja kuuluisat" Ahot, Järnefeltit, Kiannot y. m. lahtarisuurudet, joiden tuotteiden avulla me tulevan sosialistisen yhteiskunnan rakentajat, sosialistisen mailmanvallottajainuorison kasvattajat ravitsemme henkisen tiedon ja sivistyksemme tarvetta! Ilmari Kianto Pyhine vihoinen, Pyhine rakkauksineen ja kaikkein muine "pyhineen" ja porttolaretkineen on ehkä suurimmin suosittu kirjailija. Jo se seikka, että hän on Suomen lahtarien "hoviruonilija" luulisi tuovan mieleen Suomen vapaustaistelija viattomasti uhratun elämän hänen tuotteitaan käsitellessämme. Jos me kerran kutsumme itseämme sosialisteiksi, niin tehkäämme toki pesäero katalien lahtarien hengentuotteiden kanssa. Jos olemme niin romaanijuoppoja, ettemme voi muuta sulattaa emmekä halua mitään tietopuolista lukea, niin koettakaamme sitä himoa tyydyttää edes sellaisten kirjailijain tuotteilla, joiden sormien jäljistä ei löyhyä omien veljemme ja sisariemme veren haju.

Pitäisikö meidän sitte pyrkiä unhottamaan elämän nurja todellisuus? Pitäisikö meidän hukuttaa tosiasiat joidenkin roska-romaanien kuohuviin lemmentaljoihin tai rosvojuttuihin? Eikö meidän naisten alhainen asema sukupuolena ja yhteiskunnan jäsenenä nykyisessä yhteiskunnassa ole niin orjuuttava ja suoraan sanoen häpeällinen, että jokaisen vähänkin valistuneen ja

itseään kunnioittavan naisen luulisi käyttävän jokaisen joutohetken päästäkseen tietoisiksi keinoista miten he siitä voivat vapautua, ja luulisi heidän käyttävän kaiken mahdollisen aikansa siinä taistelussa, joka heitä siitä pyrkii vapauttamaan. Eikö lastemme synkkä tulevaisuuden kuva kannusta meitä luokkataisteluun ja luokkatiedon hankintaan? — Vai opimmeko me sosialismin teorioita Rinaldo Rinaldiinista ja opimmeko sukupuoltamme ja lostavia ja vapauttavia tietoja Kuningatar Dragan rakkausseikkailuista?

Vai luulemmeko me naiset, että tieto ja järkeily rumentavat meitä ja tekevät meidät epänilsilliseksi? — On joitakin — ja paljonkin — niin tyhmiä miespolosia — jumala paratkoon — jotka kyllä uskottavat meille, että nainen sellaisena suppuisena, puolittain lapsellisena, tunteellisena, mistään "materialismista" (se on: yhteiskunnallisista kysymyksistä y. m. "miesten tiedoista") tietämättöminä "pikku lupakkoina" on vasta oikein "naisellinen". — No, joka nainen tahoo niin ajattelevien ala-älyisten miespolosten käsitystä toteuttaa, niin se nainen ei tietysti lue koskaan mitään, josta hän saisi todellakin hyödyllisiä ja kehittäviä tietoja, vaan hän ammentaa sieluunsa kaikenlaisten roska-romaanien ja koko mailman lahtarikirjailijain hengentuotteiden samean liejun.

Mutta se nainen, joka ei tahdo unhottaa elämän todellisuutta romaanien huumaukseen, hän jalostaa olemuksensa tieteiden ja edistysaatteiden kirkkaissa lähteissä. Hän kykenee ottamaan paikkansa kunnialla luokkataistelun eturintamassa ja hän kykenee antamaan viisasta apuansa uuden yhteiskunnan rakentamisessa. Ja hän — ainoastaan hän — kykenee kasvattamaan jalo-otsaisen, hengen orjuudesta ja pelosta vapaan sosialistisen mailmanvallottajajäsenen. — Johanna.

SYNTYNYT

MEILLE SYNTYI

TERVE POIKA

tammik. 18 p. v. 1919, jota aloimme kutsua nimellä

TAPIO EUGENE

Lempi ja W. Kokko
Box 913, Issaquah, Wash.

HALUTAAN

Talouden- hoitajatar!

Onko Toverittaren lukijoissa yhtään naista, joka on tottunut hoitamaan taloutta, jossa on lapsia ja joku lehmä, ja lähtisiköhän Alaskaan? Palkka on justiin kaupungin syrjässä. Kirjottaa palkka-ynnä muista suhteista lähemmin kirjjeessä.

Jacob Petäjä,
Seldovia, Alaska.

Tuleeko naapurillesi Toveritarta? Jos ei, kauppaa sitä hänelle.